

بررسی روش‌های آموزش در دانش‌آموزان دوره ابتدایی

عبدالحسین پیشگو^۱، گلنار برگریزانه^۲، زهرا کشاورز^۳

چکیده

فرایند آموزش و پرورش روش‌ها و فنون تدریس و همراه با تربیت جایگاه مهمی دارد. روش یعنی "راه انجام دادن کاری" و روش تدریس یعنی "راه منظم، باقاعده و منطقی برای ارایه کردن درس" و روش آموزش "مجموعه تدابیر و اندیشه‌هایی منظمی که معلم برای رسیدن به هدف‌های تربیتی با توجه به شرایط و امکانات اتخاذ می‌کند" تدریس تعامل بین معلم و شاگرد است که بر پایه طراحی منظم و هدفمند معلم، برای ایجاد تغییر در رفتار شاگرد انجام می‌گیرد. در پژوهش حاضر که با عنوان "بررسی روش‌های آموزش در دانش‌آموزان دوره ابتدایی" انجام گرفت، در این تحقیق شاید تنها روشی باشد که محتوا را با همکاری شاگردان و به صورتی غیرمستقیم آموزش می‌دهد. سپس روش‌های آموزش گروهی و اجتماعی (مبتنی بر همیاری) را مناسب‌ترین الگوهای آموزشی در سنین ابتدایی بخصوص برای بنیان نهادن مهارت‌های سطح بالای فکری مانند تفکر انتقادی تشخیص داده و بررسی و تفسیر گردیدند. در نتایج تحقیق علاوه بر معرفی روش‌های تدریس انتخابی به کم و کیف آن‌ها پرداخته و ارتباط آن‌ها را با مفاهیم و ویژگی‌های تفکر انتقادی نشان داده و تحلیل شدند.

واژگان کلیدی: دانش‌آموزان دوره ابتدایی، روش‌های تدریس، تفکر انتقادی

^۱ نویسنده مسئول: لیسانس، رشته تربیت معلم قران، دانشگاه قرآن و عترت اصفهان، AbdulHosseinPeshgo1399@gmail.com

^۲ لیسانس، رشته آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان شهید ایزدپناه یاسوج، golnazbarg@gmail.com

^۳ لیسانس، رشته زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور گچساران، seyedeezahraa@gmail.com

1_ مقدمه

علی‌رغم تأکید و توجه به مسأله تفکر در اهداف نظام‌های آموزشی و ادعاهای مسئولان، متصدیان و مجریان آموزشی، در عمل برای تشویق دانش‌آموزان در جهت تفکر و به‌ویژه بکارگیری تفکر انتقادی اراده و انگیزه کافی وجود ندارد. معلمان نیز با وجود اظهاراتی که حاکی از پذیرفتن این فرض است که تفکر انتقادی راه را برای آموزش بیشتر و بهتر هموار می‌کند، همواره با شیوه‌های قالبی و حذف حقایق و ایجاد محیط خشک انضباطی، زمینه را برای حفظ کردن اطلاعات درسی فراهم می‌کند، آنان این نکته را فراموش کرده‌اند که حفظ کردن مطالب و انباشتن ذهن دانش‌آموز از اطلاعات مرتبط و نامرتب با زندگی واقعی سبب به هدر رفتن هزینه‌ها امکانات و قابلیت‌های افراد می‌شود. برای آنکه نسلی پویا و تلاشگر داشته باشیم، باید شیوه‌های قضاوت درباره جامعه و تفکر در مورد زندگی خویش و دیگران را بیاموزند. (شعبانی، ۱۳۷۱، به نقل از، ملکی، ۱۳۸۶). مدارس امروز متأسفانه به دلیل پیشرفت‌های علوم و فنون و بر اساس بعضی از رویکردهای روان‌شناسی، توجه خود را بیشتر به انتقال اطلاعات و حقایق معطوف کرده و از تربیت انسان‌های متفکر و خلاق فاصله گرفته‌اند(همان). مسأله اصلی اینجاست که روش‌هایی که امروزه به‌عنوان روش‌های پرورش تفکر انتقادی شناخته می‌شوند تا چه اندازه واقعاً پرورش‌دهنده تفکر انتقادی بوده و آیا صرف اجرای این روش‌ها منجر به تفکر انتقادی می‌شوند یا باید داری استراتژی و شرایط خاص اجرا و ارزشیابی باشند؟ و معلمین در اجرای آن‌ها چه ملاحظات و شرایط و ضوابطی را باید رعایت کرده و مدنظر قرار دهند؟

2_ مبانی نظری**2_1_ انواع آموزش:**

روش‌های آموزشی به‌منظور ایجاد محیط‌های یادگیری و برای مشخص کردن ماهیت فعالیتی که معلم و یادگیرنده طی درس با آن درگیر می‌شوند مطرح می‌شود. با اینکه غالباً روش‌های خاص با راهبردها مورد استفاده قرار می‌گیرند. (ابراهیم قوامی، ۱۳۸۷) روش‌های آموزش را شیوه‌ها و سبک‌های یادگیری نیز می‌نامند. مارسل^۴ (۱۹۴۶) اعتقاد دارد که بهترین تعریف از تدریس و آموزش سازمان‌دهی یادگیری است. و استدلال وی برای این تعریف آن است که تدریس مؤثر به سازمان‌دهی یادگیری برای رسیدن به نتایج مطلوب و معتبر است. برای پرداختن به بحث آموزش شایسته است تنها دو مدل کلی آموزش مستقیم و غیرمستقیم را بررسی نماییم.

2_1_1_ آموزش مستقیم:

راهبرد آموزش مستقیم راهبردی است که در سطح وسیعی معلمان به آن گرایش دارند و آن را مورد استفاده قرار می‌دهند. این راهبرد معلم محور است و شامل روش‌هایی از قبیل سخنرانی، سؤال پرسیدن، تدریس صریح، تمرین و آرایه است روش تدریس مستقیم برای آرایه اطلاعات و آموزش گام‌به‌گام مهارت‌ها مؤثر است. این راهبرد همچنین برای معرفی سایر روش‌های تدریس مستقیم یا فعال کردن دانش‌آموزان در ساخت دانش خوب عمل می‌کند. آموزش مستقیم معمولاً به‌صورت استقرایی آرایه می‌شود، به این معنی که ابتدا یک قاعده، تصمیم‌ها آرایه شود و بعد با مثال‌ها به تصویر کشیده می‌شود. گرچه به نظر می‌رسد این روش ساده‌ترین روش برای تدریس است، اما روش مستقیمی که اثربخش باشد، اغلب پیچیده‌تر از آن است که به نظر می‌آید. روش مستقیم به‌طور گسترده‌ای در میان معلمان به‌ویژه در پایه‌های بالا رواج دارد در روش مستقیم آموزش و نگرش‌های مورد نیاز برای تفکر انتقادی و یادگیری گروهی بین فردی بهتر است. برای اثربخش‌تر ساختن و دست‌یابی بهتر به هدف‌های آموزشی، این روش‌ها در کنار روش‌های دیگر آموزش به کار گرفته شوند. (ابراهیمی قوام، ۱۳۸۷) در این نوع از آموزش وقتی که معلم درگیر نقش آموزشی است. آموزش معمولاً مدل‌سازی، سخنرانی یا سؤال کردن است اما توجه به نقش دانش‌آموزان به‌عنوان عنصر اصلی فرآیند

⁴ marsell

یادگیری تا حدی است می‌توان نقش وی را در حد دریافت‌کننده اطلاعات و پاسخ‌دهنده به آن‌ها دانست آن‌ها معمولاً تلاش، تمرین، تصحیح می‌کنند و در حال شنیدن و یادداشت‌برداری هستند و نهایتاً سؤال می‌کنند و جواب می‌گیرند (مک تیگه و ویگنز، ۲۰۰۶).

2_1_2_ نظریه ساختن گرایی:

این نظریه به فلسفه نسبی‌گرایی وابسته است در فلسفه نسبی‌گرایی دانستن امری نسبی تلقی می‌شود و بر نقش یادگیرنده در ساختن دانش تأکید می‌شود، در مقابل نظریه عینیت‌گرایی؛ چنین فرض می‌شود که جهان عینی مستقل از یادگیرنده وجود دارد و یادگیرنده در ضمن یادگیری نسخه‌ای از این جهان خارج از ذهن را به درون ذهن خود می‌فرستد. اما در نظریه سازندگی چنین فرض نمی‌شود بلکه این‌گونه تصور می‌شود که خود او به‌طور فعال به ساختن دانش می‌پردازد.

بنا به ویژگی‌های مختلف افراد و ادراکات متفاوت آنان، دانش هرکسی منحصر به خود اوست و هیچ نوع قانون علمی ثابت و جهان‌شمولی وجود ندارد. بلکه هرگونه دانشی نسبی و از شخصی به شخص دیگر و از زمانی به زمان دیگر فرق می‌کند.

2-1-3- شرایط یادگیری از نظر پیروان سازندگی:

هدف‌های آموزش مبتنی بر سازندگی شامل حل مساله - استدلال - تفکر انتقادی و استفاده فعال از دانش‌آموز است. (سیف، ۱۳۸۷ صص ۶۸۶۷) در رسکول در کتاب روانشناسی یادگیری برای آموزش (۱۹۹۹) مطالب ذیل را بیان کرده است که برای تحقق هدف‌های یادگیری مفید است:

- 1- محیط‌های یادگیری پیچیده: چون دنیای واقعی موقعیت‌های پیچیده را بر سر راه یادگیرندگان قرار می‌دهد محیط‌های آموزشی باید او را با اینگونه مسائل و موقعیت‌های پیچیده روبه‌رو سازند.
- 2- مذاکره اجتماعی: مشارکت اجتماعی فرد را یکی از شرایط مهم یادگیری به حساب می‌آورند و بسیاری از مسائل که به‌تنهایی قابل حل نیست از طریق تبادل اندیشه و مشارکت گروهی میان یادگیرندگان حل می‌شود.
- 3- پهلوی هم نهادن وجوه چندگانه: یعنی موضوع واحدی از دیدگاه‌های متفاوت یا با توضیحات مختلف مورد توجه قرار داده شود و یادگیرنده از کوتاه اندیشی و باریک‌بینی بپرهیزد و وسعت اندیشه پیدا کند. (در رسکول، ۱۹۹۹)

2_1_4_ نظریه شناخت گرایی:

روان‌شناسان شناخت‌گرا رفتار را وسیله یا سرنخی برای استنباط یا استنتاج پدیده‌های شناختی یا آنچه در ذهن انسان می‌گذرد دانند. آنان رفتار آشکار را موضوع اصلی علم روانشناسی نمی‌دانند. بلکه بیشتر فرایندهای ذهنی که به اعتقاد آن‌ها رفتار ناشی از آن می‌شود توجه دارند. به عبارت دیگر، شناخت‌گرایان راه‌هایی را که در آن فرد به شناسایی امور می‌پردازد، بررسی و مطالعه می‌کنند. از این‌رو یادگیری را تغییرات حاصل در فرایندهای درون ذهن می‌دانند، نه ایجاد و تغییر در رفتار آشکار، در نتیجه «شناخت» موضوع اصلی پژوهش‌های شناخت‌گرایان است. (شعبانی، ۱۳۸۷) نظریه‌پردازان شناختی به شاگردان در فرایند یادگیری همچون پردازش‌کنندگان فعال اطلاعات می‌نگرند، کسانی که تجربه می‌کنند و برای حل مسائل جدید مفید تشخیص می‌دهند به‌کارگیرند. بجای اینکه به‌طور می‌انفعالی تحت تأثیر محیط قرار گیرند، فعالانه انتخاب، تمرین توجه، یا چشم‌پوشی می‌کنند، به همین دلیل، شناخت‌گرایان موقعیت یادگیری را یکی از مهم‌ترین عوامل در فرایند یادگیری می‌دانند. (شعبانی و مهر محمدی، ۱۳۸۷)

راهبردهای شناختی ابزار یادگیری هستند که شامل؛ تکرار یا مرور بسط یا گسترش و سازمان‌دهی است راهبردهای شناختی به ما کمک کنند تا اطلاعات تازه را برای ترکیب با اطلاعات قبلی آماده کرده و ذخیره‌سازی آن‌ها را در حافظه درازمدت تسهیل کنیم (سیف، ۱۳۸۹)

⁵ mack tige v vigens

2_2_ روش های تدریس:

معلم بدون شناخت روش های مختلف تدریس هرگز قادر به انتخاب صحیح یکی از این روش ها نخواهد بود. او هراندازه که با روش های مختلف تدریس آشنا باشد، در موقعیت های مختلف برای رسیدن به مقاصد آموزشی، آزادی عمل بیشتری خواهد داشت. (سیف ۱۳۸۷، ص ۲۴۱) همانطور که میدانیم، طبقه بندی های متفاوتی از روش های تدریس گوناگون توسط صاحب نظران این رشته انجام گرفته است، مانند روش های: «سنتی و نوین»، «انفرادی و گروهی»، «معلم محور و شاگرد محور»، «فعال و غیرفعال». که نمونه های آن ها به صورت فهرست وار و مختصر در پی می آید:

1- روش تدریس توضیحی: منظور انتقال مقدار زیادی از اطلاعات به گروه کثیری از مخاطبان در محدوده زمانی کوتاه پدید آمده است. این روش بسیار اثرگذار است ولی از سوی برخی، از این رو که فراگیران را از نظر ذهنی منفعل می کند، مورد انتقاد قرار گرفته. (آقازاده، محرم، تهران، آبیژ، ۱۳۸۴، ص ۲۴۸)

2- روش تدریس مبتنی بر بیان افکار: این روش دو بعد اساسی دارد: شناختی و اجتماعی. بعد شناختی مربوط به عملیات فکری دانش آموز و بیان افکار در ضمن کار است. یعنی، یادگیرنده در جریان کاری که انجام می دهد با صدای بلند شرح عملیات نیز می دهد. گاه این عملیات مبتنی بر الگو و گاه به صورت مستقل انجام می گیرد. بعد اجتماعی روش تدریس بیان افکار مربوط به سهیم سازی دیگران در محصول اندیشه فردی یا اجتماعی است. (آقازاده، محرم، آبیژ، ۱۳۸۴، ص ۲۵۹)

روش های تدریس مورد استفاده در کلاس از جمله:

۱- روش سخنرانی: در این روش، معلم مطالب درسی را به دانش آموزان انتقال می دهد. وظیفه اصلی معلم، انتقال معلومات و اطلاعات درسی به دانش آموزان است. وظیفه دانش آموزان، گوش دادن، نوشتن و یادداشت برداشتن است. در این روش می توان، ذهن دانش آموز را به بانکی تشبیه نمود که باید در آن پول اندوخته شود، در اینجا نیز، ذهن دانش آموز باید مملو از معلومات گردد، مطالب را در ذهن نگه دارد و هنگام امتحان یادآوری نماید. روش سخنرانی، محاسن و معایبی دارد. در یک جلسه سخنرانی، می توان مطالب زیادی را به دانش آموزان انتقال داد، صرفه جویی در زمان و امکانات و نیاز کم به وسایل و امکانات تکنولوژی آموزشی، از محاسن این روش می باشد. با توجه به امکانات کم در برخی از مناطق، معلم می تواند با استفاده از این روش، حجم بسیاری از اطلاعات را به افراد انتقال بدهد.

۲- روش نمایشی: در این روش، معلم مهارت و کار خاصی را به طور عملی در برابر دانش آموزان انجام می دهد و دانش آموز پس از مشاهده مراحل کار، سعی می کنند، کار را به همان ترتیب انجام بدهند. در این روش، مشاهده و سپس تقلید از معلم، بسیار مهم می باشد. ۳- روش ایفای نقش در این روش، معلم از دانش آموزان می خواهد که یک قطعه نمایش یا تئاتر را اجرا کنند، به گونه ای که در این فرایند، هر یک از فراگیران، ایفای نقش خاصی را به عهده بگیرند. از طریق این روش، می توان بسیاری از مهارت ها، از قبیل فن بیان، ایجاد ارتباط و ابراز وجود را به دانش آموزان یاد داد. روش ایفای نقش، محاسن و معایبی دارد که به ترتیب زیر می باشد: این روش، موجب درمان افراد خجالتی می گردد. البته باید توجه نمود که در ابتدا، نقش های ساده را به آن ها واگذار نمود. این مساله در مورد دانش آموزان بسیار فعال نیز، کاربرد بسیاری دارد، زیرا آن ها می توانند، فرایند ایفای نقش را به خوبی دنبال کنند. عیب آن نیز این است که نیاز به امکانات بسیاری دارد و در همه دروس قابل استفاده نیست.

۴- روش اکتشافی یا یادگیری اکتشافی در این روش، معلم کاری انجام نمی دهد، بلکه دانش آموزان را در برابر مسائل مختلفی قرار می دهد. دانش آموز باید ابتدا مساله را درک کرده و بداند که مساله چیست؟ سپس از طریق ارائه شواهد و اطلاعاتی در مورد آن مساله، فرضیات و راه حل هایی ارائه می کند، فرضیات را در معرض آزمایش قرار می دهد کنند. در یادگیری اکتشافی، دانش آموز را در برابر اطلاعات و یادداشت های قبلی قرار نمی دهیم، بلکه سعی می شود که وی در جریان آموزش، مسائل متفاوتی را کشف نماید و راه حل هایی را برای مساله پیدا کند. زیرا اکتشاف، به معنای کشف معلومات ندانسته می باشد.

۵- روش پرسش و پاسخ: این روش، در اکثر مواقع مکمل روش سخنرانی است و اکثر معلمان، این دو روش را با یکدیگر این روش، در اکثر مواقع مکمل روش سخنرانی است و اکثر معلمان، این دو روش را با یکدیگر تلفیق می نمایند تا از طریق آن، نقاط ضعف دانش آموز را برطرف نمایند. در این روش، معلم پرسش هایی را مطرح نموده و بر اساس پاسخ های ارائه شده توسط فراگیران، سوالات جدیدی مطرح می شود و در طی یک روال منطقی، فراگیران را به سمت راه حل مساله و مسائل مورد نظر هدایت می نماید. در این روش، دانش آموزان از طریق سوالات درست،

حساب شده و سنجیده، به سمت یافتن راه‌حل‌های درست سوق داده می‌شوند. از این طریق، جنبه انفعالی روش سخنرانی تا حدی از بین رفته و دانش‌آموز در جریان یادگیری، مشارکت فعالی پیدا می‌کند.

۶ - استفاده از روش‌های سمعی - بصری: استفاده از وسایل آموزشی از قبیل اوپک، اورهد، اسلاید، ویدیو، تلویزیون و حتی ضبط صوت، سبب تنوع کلاس درس می‌شود، در دوره دبستان، باید به‌منظور ایجاد انگیزه بیشتر در یادگیری، کاهش خستگی و کسالت دانش‌آموز و جذاب کردن محیط آموزشی، حداکثر استفاده را از این وسایل به عمل آورد. تفکر کودک در دوره دبستان، عینی است. بنابراین، هر چه مطالب عینی‌تر باشند، دانش‌آموز آن‌ها را بهتر درک می‌کند. در این دوره، بهتر است که از تلفیق روش‌ها استفاده نمود. برای مثال، موردی را نمایش می‌دهیم یا کودک اضافه کردن یک ماده شیمیایی به ماده دیگر را مشاهده می‌کند و ما در حین نمایش، توضیح می‌دهیم. در برخی از مواد درسی، مثل تعلیمات اجتماعی، تلفیق روش نمایشی و روش سخنرانی، می‌تواند از سایر روش‌ها مؤثرتر باشد. در بین روش‌های مذکور آزمایشی در دوره دبستان، کدام روش مؤثرتر است؟ با توجه به دو شعار فعال بودن و مشارکت دانش‌آموزان در امر یادگیری و آموزش چگونه یادگرفتن، می‌توان گفت که یادگیری اکتشافی، دقیقاً مبتنی بر آن دو روش است؛ البته یادگیری اکتشافی، باید در همه مراحل تدریس اعمال شود، نه در کلیه دروس. در این زمینه، می‌توان گفت که روش‌ها مطلق نبوده، بلکه در دوره ابتدایی، با توجه به امکانات، ماده درسی، سن کودک، ویژگی‌های دانش‌آموز، فضای آموزشی، زمان و به‌طور کلی، تمامی شرایط مؤثر در آموزش یادگیری اکتشافی، بهترین روش می‌باشد. هرچند که تنها روش نیست و گاهی اوقات، معلم به‌ناچار باید از روش‌های دیگر استفاده کند. در دوره ابتدایی، نوع مساله باید بسیار آسان باشد تا دانش‌آموز از عهده حل آن برآید. در صورتی که یادگیری اکتشافی منطبق با توانایی و میزان رشد ذهنی دانش‌آموز باشد، تأثیر بسیاری بر یادگیری‌ها و تغییر رفتار دانش‌آموز دارد.

3_ پیشینه تحقیق:

یکی از بخش‌های مهم تحقیق، بخش مربوط به پیشینه و ادبیات تحقیق است. جان دیوئی اعتقاد دارد مطالعه ادبیات تحقیق، به محقق کمک می‌کند تا بینش عمیقی نسبت به جنبه‌های مختلف موضوع تحقیق پیدا کند (دلآوری، ۱۳۸۵، ص ۱۸۲). در ادبیات موضوع، آخرین دستاوردهای علمی پیرامون مسئله بررسی می‌شود و در پیشینه تحقیقات، تحقیقات مشابه مورد بررسی قرار می‌گیرد. لذا محقق در این تحقیق به بررسی تحقیق‌های داخلی و خارجی که در ارتباط با تفکر انتقادی صورت گرفته است، پرداخته و آن‌ها را بیان می‌دارد. خلاصه بررسی پیشینه تحقیق، دانش موجود را درباره موضوع مورد بررسی، بیان و کمبودهای آن را مشخص می‌کند. همچنین این کار باعث می‌شود. از دوباره‌کاری بیشتر در ارتباط با موضوع جلوگیری شود (دلآوری، ۱۳۸۵، ص ۱۸۲).

شعبانی (۱۳۷۸) در پژوهشی با عنوان تأثیر روش حل مساله به‌صورت کارگروهی بر تفکر انتقادی و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان پایه چهارم ابتدایی شهر تهران انجام داده که نتایج زیر به دست آورده است. دو گروه آزمایش و کنترل در عامل ثمره کل متغیر ملاک (تفکر انتقادی) تفاوت معنی‌داری وجود دارد یعنی دانش‌آموزانی که با روش حل مساله به‌صورت گروهی آموزش دیده‌اند نسبت به گروه کنترل نمره‌ی بیشتری در مهارت‌های تفکر انتقادی دریافت کرده بودند. کاظمی (۱۳۷۹) تحت عنوان بررسی تأثیر روش تدریس حل مساله بر پرورش تفکر منطقی انجام گرفته است که یافته‌های وی نشان می‌دهد برای پرورش تفکر منطقی روش تدریس حل مساله از روش معمولی معلمان کارآمدی بوده است.

4_ روش پژوهش:

این تحقیق از نوع تحقیقات بنیادی - کاربردی بوده و روش این پژوهش روش توصیفی - تحلیلی است. روشی که معمولاً به منظور توصیف عینی و کیفی محتوای مفاهیم به صورت نظام دار انجام می شود و مطالب مورد تجزیه و تحلیل قرار می گیرد به طوری که هر یک از اجزای سازنده موضوع، قابل شناخت و بررسی گردند (حافظ نیا، ۱۳۸۷). بنابراین به ترتیب طرح موضوع ذکر شده، تنظیم و طبقه بندی اطلاعات، تجزیه و تحلیل و نتیجه گیری صورت می گیرد یعنی مطابق فرایند منظم کار به پیش می رود.

5_ نتیجه گیری

همان گونه که مشاهده شد، تحقیقات محدودی در زمینه تفکر انتقادی انجام گرفته است که بیشتر آن ها به بررسی عدم کاربرد تفکر انتقادی در محتوای درسی پرداخته شده است. اما هیچ یک از تحقیقات انجام گرفته به صورت جامع به بررسی روش های آموزش تفکر انتقادی در دانش آموزان دوره ابتدایی به صورت علمی نپرداخته است. به همین دلیل پژوهشگر در این تحقیق تلاش نموده است با توجه به تحقیقات گذشته و نقاط ضعف و قوت آن ها به صورت جامع به بررسی روش های آموزش تفکر انتقادی در دانش آموزان دوره ابتدایی بپردازد. امید است که این تحقیق چراغ برای محققان بعدی باشد.

6_ منابع

- آقازاده، محرم، دبیری اصفهانی، عذرا (1380) اندیشه های نوین در آموزش و پرورش، تهران نشر آبیژ
- باقری، خسرو، (1375)، دیدگاه های جدید در فلسفه تعلیم و تربیت، تهران نقش هستی
- حافظ نیا، محمدرضا، (1386)، مقدمه ای بر روش تحقیق در علوم انسانی، تهران: انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- سیف، علی اکبر، (1376)، روش های یادگیری و مطالعه، نشر دوران، تهران
- سیف، علی اکبر، (1380)، روانشناسی پرورشی، نشر آگاه تهران
- شعبانی، حسن، (1377)، مهارت های آموزشی و پرورشی تهران، انتشارات سمت
- شعبانی، حسن، (1378)، تأثیر روش حل مسئله به صورت کارگروهی بر تفکر انتقادی و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پایه چهارم ابتدایی شهر تهران رساله دکتری، دانشگاه تربیت مدرس
- شعبانی، حسن، (1382)، روش تدریس پیشرفته (آموزش مهارت ها و راهبردهای تفکر) تهران انتشارات سمت
- کاظمی، یحیی، (1379)، بررسی روش حل مسئله بر پرورش تفکر منطقی رساله دکترا، دانشگاه تربیت معلم تهران

Investigating teaching methods in primary school students

Abstract

The process of education of teaching methods and techniques along with education has an important place. Method means "the way of doing something" and teaching method means "an orderly, regular and logical way to present lessons" and teaching method is "a set of systematic measures and ideas that the teacher adopts to achieve educational goals according to the conditions and facilities" of teaching. The interaction between the teacher and the student is based on the regular and purposeful design of the teacher to change the student's behavior. In the present research, which was carried out under the title of "Evaluation of teaching methods in elementary school students", in this research it is perhaps the only method that It teaches the content with the cooperation of students and indirectly. Then, group and social education methods (based on cooperation) were identified as the most appropriate educational models in elementary ages, especially for establishing high-level intellectual skills such as critical thinking, and were analyzed and interpreted. In the results of the research, in addition to introducing selective teaching methods, their merits and demerits were discussed and their relationship with the concepts and characteristics of critical thinking were shown and analyzed.

Key words: elementary school students, teaching methods, critical thinking